

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.283 van 16 september 1999
in de zaak A. 85.060/VII-18.750.**

In zake : Guido KREEMERS,
die woonplaats kiest bij
advocaat H. LAMON,
kantoor houdende te HASSELT,
Leopoldplein 40

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat D. DE GREEF,
kantoor houdende te BRUSSEL,
G. Van Haelenlaan 8-10.

tussenkommende partij :

de n.v. CRIJNS,
die woonplaats kiest bij
advocaten M. en J. DRIESSEN,
kantoor houdende te TONGEREN,
Sint-Catharinastraat 52-54.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Guido KREEMERS op 28 juni 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 27 april 1999 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij het beroep dat de n.v. CRIJNS had ingesteld tegen het besluit van 29 oktober 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg houdende weigering van de vergunning voor de exploitatie van een inrichting voor de opslag van dierlijk afval (laag-risico materiaal) gelegen aan de Lindekensveldstraat 9/11 te Hasselt (Kermt) gegrond wordt verklaard, het beroepen besluit wordt opgeheven en de gevraagde vergunning wordt verleend voor een termijn van drie jaar;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 augustus 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 september 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. DRAYE die, loco advocaat H. LAMON verschijnt voor verzoeker, van advocaat D. DE GREEF, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat J. DRIESSEN, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Rechtspleging

Overwegende dat de n.v. CRIJNS met een verzoekschrift van 15 juli 1999 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat dit verzoek kan worden ingewilligd;

2. Feiten

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. Op 26 juni 1998 vraagt de tussenkomende partij aan de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg een vergunning voor de exploitatie van een inrichting voor de opslag van dierlijk afval, gelegen aan de Lindekensveldstraat 9/11 te Hasselt (Kermt).

Tot het voorwerp van de aanvraag behoort in concreto :

- de opslag van maximaal 600 ton dierlijke afvalstoffen (die zullen dienen als voeding voor gezelschapsdieren en/of als basisgrondstof voor de productie van PET-food);
- het lozen van 150 m³ huishoudelijk afvalwater per jaar in de openbare riolering;
- 2 koelcompressoren, 4 koelverdamperen en 3 koelcondensatoren.

De n.v. CRIJNS exploiteert op het grondgebied van de gemeente Bree reeds een inrichting waar slachtafval verwerkt wordt tot diervoeding.

De opslagplaats te Hasselt, inzet van de voorliggende zaak, zal blijkbaar dienen als tijdelijke stockageplaats voor de dierlijke afvalstoffen die door de slachthuizen geleverd worden.

2.2. Tijdens het openbaar onderzoek van de aanvraag dienen omwonenden 8 individuele en 1 collectief bezwaarschrift in.

2.3. Met een besluit van 29 oktober 1998 weigert de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg de gevraagde vergunning.

2.4. Op 27 november 1998 tekent de tussenkomende partij bij de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling beroep aan tegen het in eerste aanleg genomen weigeringsbesluit.

In fine van het beroepschrift stelt de tussenkomende partij dat zij zich kan verzoenen met een beperkte vergunningstermijn van twee à drie jaar. Dit zal haar toelaten om een nieuwe vestigingsplaats voor de inrichting te zoeken.

2.5. In het kader van de beroepsprocedure worden volgende adviezen verstrekt :

a. De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest handhaaft op 15 januari 1999 haar ongunstig advies dat verleend werd in het kader van de behandeling van de vergunningsaanvraag in eerste aanleg.

b. Het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij van 20 januari 1999 is gunstig voor de lozing van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolering.

c. Door de afdeling stedenbouwkundige vergunningen wordt op 2 februari 1999 een gunstig stedenbouwkundig advies verleend.

In dat advies wordt gesteld dat de inrichting volgens het gewestplan Hasselt-Genk, vastgesteld bij koninklijk besluit van 3 april 1979, gelegen is in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en K.M.O.'s en dat de inrichting "op planologisch vlak verenigbaar is

met de ter plaatse geldende voorschriften voor een KMO-zone".

d. Op 4 februari 1999 adviseert het hoofdbestuur milieuvergunningen de gevraagde vergunning te verlenen voor een termijn van drie jaar.

e. Door de gewestelijke milieuvergunningscommissie wordt eveneens geadviseerd om de vergunning voor een beperkte termijn van drie jaar te verlenen.

2.6. Het bestreden besluit verklaart het beroep gegrond en verleent aan de tussenkomen de partij de gevraagde vergunning voor een termijn van drie jaar.

Het steunt voornamelijk op volgende overwegingen :

"Overwegende dat de inrichting gelegen is in een zone voor ambachtelijke bedrijven grenzend aan een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter; dat de activiteit plaats vindt in gebouwen daterend van circa 1925, vroeger de ijsfabriek van Kermt; dat het bedrijf ligt tegenover een aantal woningen, waarbij de afstand tot deze woningen ongeveer 15 m bedraagt;

Overwegende dat het enkel een opslagplaats betreft van maximaal 600 ton diepgevroren voeding voor gezelschapsdieren bestaande uit dierlijke afval en/of basisproducten voor PET-food; dat in de inrichting geen verwerking gebeurt; dat deze producten worden aangevoerd in paletten welke volledig omwikkeld zijn met folie; dat geurhinder van deze opslag niet te vrezen valt; dat bij defect aan de koelinstallaties voldoende snel kan ingegrepen worden om te vermijden dat de producten op een temperatuur komen dat ze wel geur kunnen verspreiden; dat de koelcompressor ontdubbeld is; dat een noodgenerator indien noodzakelijk kan gehuurd worden; dat trouwens de opwarmtijd voor deze grote diepvriesopslagplaats zeer hoog is;

Overwegende dat de eventuele hinder voor de omgeving slechts kan veroorzaakt worden door het af- en aanrijden van vrachtwagens en van de koelcompressoren; dat de bestaande installatie deze is van de vorige exploitatie namelijk de BVBA FROZEN FOOD COMPANY; dat er in 1995 een akoestisch onderzoek werd uitgevoerd; dat de metingen gebeurden bij de dichtstbijgelegen woning; dat daaruit bleek dat het om-

gevingsgeluid in hoofdzaak bepaald werd door verkeersgeluid afkomstig van de nabijgelegen drukke verkeersweg Hasselt-Diest en van de nabijgelegen spoorweg; dat de koelcompressoren voorzien zijn van een geluidisolierende kast; dat de buitenleidingen voorzien zijn van een trillingsdempende omkasting; dat de muren rond de condensatoren een hoogte van 1,70 m hebben waardoor de geluidsoverdracht naar de straatkant minimaal is; dat de af- en aanvoer van vrachtwagens beperkt blijft tot 20 vrachtwagens per week en dit tijdens de dag; dat de inrichting gelegen is in een zone voor ambachtelijke bedrijven zodat de toevoer met vrachtwagens eigen is aan deze zone; dat de koelinstallaties op de vrachtwagens wel dienen uitgeschakeld te worden of aangesloten op het elektrisch net tijdens het parkeren of het laden en lossen; dat overeenkomstig artikel 5.2.1.6, § 4 van titel II van het Vlarem aan- en afvoer verboden is tussen 19 en 7 uur;

(...)

Overwegende dat in deze inrichting geen verwerking van dierlijk afval gebeurt; dat het afvalwater enkel afkomstig is van huishoudelijk en sanitair gebruik zodat er geen vervuiling met bloed en dergelijke gebeurt;

Overwegende dat de exploitant stelt slechts een vergunning te beogen voor maximaal 3 jaar ten einde een andere locatie te vinden; dat deze vraag kan ingewilligd worden";

3. Gegrondheid van de vordering

3.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2. Standpunten van de partijen met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Overwegende dat deze standpunten als volgt kunnen worden samengevat :

3.2.1. Uiteenzetting van de verzoeker

De verzoeker, die onmiddellijk tegenover de betrokken inrichting woont, voert in zijn verzoekschrift vooreerst aan dat hij in zijn woongenot gestoord wordt door het "intensief" vrachtverkeer van en naar de inrichting en door de laad- en losactiviteiten die aanleiding geven tot geluids- en geuroverlast.

Hij roept voorts een vermindering van zijn privacy in door "de aanwezigheid van mensen en voertuigen die volkomen vreemd zijn aan de omgeving".

Hij stelt daarenboven te lijden te hebben onder een "verhoogd onveiligheidsgevoel", doordat de inrichting ongedierte zal aantrekken, en door vrachtwagenchauffeurs die "in de buurt zullen rondhangen en dus in de onmiddellijke nabijheid van de woning van verzoekende partij".

Ten slotte vreest hij een waardevermindering van zijn onroerende goederen.

3.2.2. Antwoord van de verwerende partij

De verwerende partij wijst in haar nota op het feit dat de inrichting gelegen is in een "KMO-zone" en dat de zone waar de verzoeker woont omgeven is door een spoorweg en een drukke verkeersweg.

Zij vervolgt dat slechts 20 vrachtwagens per week naar de inrichting rijden, en dan nog enkel overdag.

Zij meent voorts dat er geen enkele reden is om te vrezen voor geurhinder, ongedierte en dergelijke.

Ten slotte stelt zij dat een waardevermindering van de woningen enerzijds niet is bewezen, en anderzijds geldelijk te vergoeden is.

3.2.3. Antwoord van de tussenkomende partij

De desbetreffende uiteenzetting van de tussenkomende partij sluit grotendeels aan bij de repliek van de verwerende partij.

Met betrekking tot het gevaar voor ongedierte stelt zij bovendien :

"Dat ook het verhoogd onveiligheidsgevoel van verzoeker bezwaarlijk kan beschouwd worden als ernstig.

Dat het immers diepgevroren goederen betreft, met folie omwikkeld, die in een koelruimte (met temperatuur van - 20 C°) worden opgeslagen.

Dat het angstgevoel voor 'verhoging van ongedierte, insecten, bacteriologisch materiaal, ...' dan ook volstrekt ongegrond is nu overleving van zowel levend wezen als bacterie bij dergelijke temperaturen uitgesloten is.

Dat dit des te meer het geval is nu sedert jaren dezelfde activiteit ter plaatse wordt uitgebaat zonder dat de gevreesde plagen werden vastgesteld";

3.3. Bespreking

Overwegende dat de tweede schorsingsvoorwaarde niet is vervuld om de volgende redenen :

3.3.1. De inrichting is gelegen in een gebied dat door het gewestplan bestemd is tot gebied voor ambachtelijke bedrijven of voor kleine en middelgrote ondernemingen.

Door de verzoeker wordt niet aannemelijk gemaakt dat het vrachtverkeer en de laad- en losactiviteiten die met de betrokken inrichting gepaard gaan de normale lasten verbonden aan een ambachtelijk bedrijf of een K.M.O. overstijgen.

In dergelijk gebied -zoals trouwens in de andere bestemmingsgebieden- moet "de aanwezigheid van mensen en voertuigen die volkomen vreemd zijn aan de omgeving" worden gedoogd. Meer in het bijzonder geldt dit ook voor de aanwezigheid van vrachtwagenchauffeurs.

In zoverre zijn de bedoelde nadelen, indien ze al ernstig zouden zijn, in de eerste plaats een gevolg van de gewestplanbestemming.

3.3.2. Blijkens het bestreden besluit betreft de opslag in de inrichting diepgevroren producten aangevoerd in paletten die volledig omwikkeld zijn met folie en bestaan er voldoende waarborgen om te voorkomen dat geurhinder zou optreden.

De uiteenzetting van de verzoeker ontkracht die vaststellingen niet.

Een exploitatie gevoerd conform de bestreden vergunning kan bijgevolg noch geurhinder, noch gevaar voor ongedierte opleveren.

3.3.3. De bestreden vergunning geldt slechts drie jaar.

De ongemakken die met de inrichting gepaard gaan, moeten dan ook maar tijdens een beperkte periode worden gedoogd.

De bovenvermelde nadelen zijn dan ook per definitie niet moeilijk te herstellen.

3.3.4. Er wordt door de verzoeker ook niet aangetoond dat de gevreesde waardevermindering van zijn eigendom moeilijk te herstellen is;

3.4. Overwegende dat de vaststelling dat aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan, volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. CRIJNS in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien september 1900 negenennegentig, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.